

איקא עם הרב מרדכי ארנן ב"אור שמח" מי שמגיע לכאן דפוק בשכל נשאר דפוק בשכל...

איקא עם דן בן-אמוץ ב"המאם" היוגה, המדיטציה והסמים הם בלוף...

היומיומיים בזה שאתה מתנתק מהמדיה המרכזית בחיינו?
מהחיים היומיומיים שלך אני מנותק. לי יש חיים אחרים. אני צריך להתפלל שלוש פעמים ביום. לדעתי את מנותקת מחיי היומיום. אני לא מבין איך את חיה בכלל בלי להתפלל, בלי ליטול ידיים.

אדם כמוך, בעל בעמיו, שידע נשים כה רבות, איך הוא מקיים חיי מין?
אני לא רוצה לדבר בנושא הזה.
מדוע? הרי אנחנו החילוניים לא יודעים על כך כלום.
ובכן, בחרי במילה אחרת לא במילה ההיא.
אתה יכול להסביר לי כיצד מקיימים חיי אישות על פי מיצוות?
אני באמת לא יודע למה אנחנו צריכים לדון בזה. יש בכך משום חוסר צניעות.
אולי כדי להבהיר מהי האמת מאחרי האגרות.

אני רוצה שתביני שכל מערכת גירויים מגדילה באופן מלאכותי צרכיו של האדם. בכל שטח ושטח, אם אדם היה מסוגל לחיים על פי צרכיו, בלי השפעת גירויים, היה מסתבר לו שהוא צריך הרבה פחות. התורה משתדלת לכונן אדם שלא יהיה נתון

„אורי זוהר בא אלי והציע לשדך לי את גיסתו, אחות אשתו, סנונית”

תחת גירויים ויוכל להגיע להכרת צרכיו האמיתיים, ואותם התורה מתירה לו לספק. סוקרטס, כשיצא מהמערה והלך לאתונה, ראה חלונות-ראווה ואמר: „לא ידעתי שיש בעולם כלי-כך הרבה דברים שלא צריך.”
התורה מתירה לספק לגבר את צרכיו, ומה עם האשה?
אותו דבר עם מיגבלות מסוימות. מכיוון שאני לא נמצא במערכת חיצונית, יש לי צרכים נורמליים ולא מנופחים, ואו אשה אחת כפירוש מספיקה לי, וגם המיגבלות של התקופה שהיא אסורה על הגבר, לא פוגעות בצרכיו היסודיים של האדם.

באשר לאשה, הרי שמוטלת על הגבר חובה לדאוג לצרכיה המיניים.
אם כך, כיצד אתה מסביר את הפסוק לא תשחית זרעך לשווא?
לשווא זה לשווא.

זה סותר את מה שאמרת קודם.
זה לא נכון.

אצלכם נהוג למהר ולחתן. מדוע?
קודם כל, לא כלי-כך ממחרים לחתן. תלוי באיזה גיל בני הנוג. הנה, יש לנו כעת אשה עם ילדה. בחורה נהדרת. להביא ילדים היא כבר לא יכולה, וקשה למצוא לה חתן. בעזרת השם נמצא לה. גם לי לא היה קל למצוא אשה. למרות שלא טוב היות האדם שרוי בלא אשה.

אחרי כמה זמן נישאת?
שלוש שנים אחרי שחזרתי בתשובה. אך אני מעדיף שלא לדבר על נישואי הראשונים.

(המשך בעמוד 62)

שהיה שחקן תיאטרון, אומרים שבהש"פ עתיד?

אריה הגיע אלי יחד עם יגאל גורן, ששיחק איתו בתיאטרון לה מאמא. אמרו לי שהם רוצים לחזור בתשובה.

גם את מרדכי ארנן החזרת בתשובה?

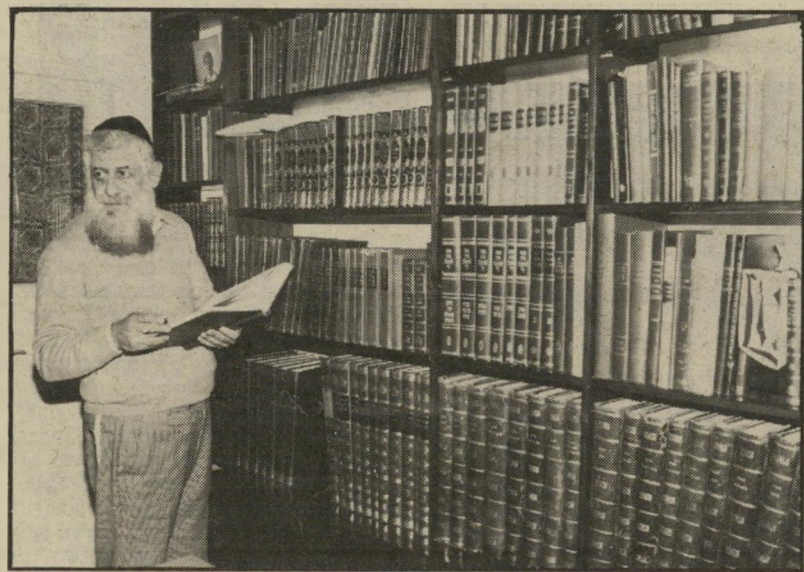
מרדכי הגיע לאריה. היה לו לא טוב. הוא חיפש משהו אחר. בא פעם, בא פעמיים, ומצא את מה שחיפש.

וכך, בעצם, נוצרה קבוצה של אנשי בודהמה.

הגרעין הראשוני היה פחות או יותר בודהמה או ליד הבודהמה.

ואיך זה היה לחיות בלי תיאטרון ובלי קולנוע?

זה לא חסר לי. המקום שהתפנה התמלא בלימודי גמרא. בלימודי תלמוד. סרטים פשוט לא מעניינים אותי. זה קטן מאוד לעומת דברים אחרים.

איקא בביתו החורים מאושרים

נניח שלימודי הגמרא מילאו את מקום הסיפורות, אך מה תסם את מקומו של הקולנוע שהוא ויזואלי?
אין לי צורך בזה. זה לא חסר לי.

מדוע, בעצם, אסור לראות קולנוע או טלוויזיה?

יש שני צדדים לאיסור. צד אחד, שרוכ הדברים בקולנוע צריכים להיות בין אדם לעצמו, ואינם נחלת הכלל, ויש בהם משום חוסר צניעות. דובר שני — הקולנוע והטלוויזיה הם בבחינת כובו ומן, דבר חסר חשיבות.

אתה לא רואה גם את החדשות בטלוויזיה?

לא רואה מאותה סיבה. אם מודמן לי לראות חדשות באיזה בית, אני רואה.

אז איך אתה יודע על אלברטי פירות?

קראתי כתבה בעיתון ירושלמי והתחלתי לשים לב שזה אינו תעמולה שמנהלת מועצת-הפירות ושחיים בנאי הוא הכוכב שלה.
האם אינך מרגיש מנותק מהחיים

המסתובבים בעולם ותפקידם להעביר את כל העולם לנצרות. אם כל תופעה שבה מנסה אדם להשפיע מדיעותיו על אחרים היא מיסיונריות, אז כולם מיסיונרים. למה רק אדם שעושה תעמולה דתית הוא מיסיונר ושלוס-עכשיו לא? אני יותר מיסיונר מאלברטי-פירות, למשל?
אני חוזרת בי מהמילה מיסיונר. נכון כי ניסית להשפיע גם על אחרים לחזור בתשובה?

ודאי שכן, אני חייב על פי התורה להוכיח את חבריי ולהראות להם את הדרך הנכונה. יחד עם זאת אני מוגבל.

מה ההגבלות?
אסור לי להשפיע על אדם, ושכתוצאה מזה הוא ישנא אותי ואת הרת. אני מוגבל להגיד דבר לאדם שאינו מסוגל לשמוע ושיש לו התנגדות.

איך זה מסביר את התנגדותם של העסקנים הדתיים?
הם מנסים להשיג הישגים פוליטיים. מה ההבדל בינם לבין התק"ם?

הראשונה בחיי, אולי, הבנתי שאין פער בין התיאוריה והמעשה.

מתי התחלת לקיים מיצוות?
בהדרגה. בתחילה החוקתי דירה בירושלים והייתי בא לכמה שעות לשיבה. אבל זה לא הלך עם טעמון והמסיבות. אז קיבלתי חדר בשיבה. זה היה עניין של תהליך, שלקח כמה חודשים.
זה לא קשה להיפרד ממה שהיית מורגל אליו?

כמו מה?
כמו נסיעה בשבת, כמו עישון בשבת, כמו אהבה חוספית?

אלה הם דברים בטלים. אני יכול להתאפק ולא לעשן יום אחד בשבוע, אני יכול לא לאכול גבינה ובשר. הפרטים הטכניים זה שטויות, זה שום דבר. זה כלי-כך קל, שאת לא מתארת לעצמך.

האם לא היה קשה לך להיפרד מהשקפת עולמך הקודמת?
זה היה הקושי היחיד. בוואי נגיד שחונכתי על הקונספציה שאדם מוכן לבצע דברים אחרים שהוא מסכים איתם. וזה היה קושי גדול מאוד לצאת מתוך השקפת-עולם שאתה הקובע הכלעידי לחיך, ולהיכנס למערכת שבה כל אדם כפוף למערכת עליונה ועליו לבצע הוראות.

לא היו לך ספקות?
היו לי ספקות, אך ברגע שהתברר לי שזאת

„גאו שחזרתי בתשובה, יש בני לבין אבי יחסיקירבה אמיחיים וממשיים”

הדרך הנכונה והיחידה לאדם היהודי, כל הספקות התבטלו.

ומה עם האמנות והמוסיקה?
אין סתירה. אני ממשיך לשמוע מוסיקה ואני מצויר.

בעבר ציירת בסיגנון מאוד ארוטי.

היתה תקופה מסוימת שציירתי בסיגנון ארוטי. כמוכן שאינני מצויר כך היום. מי אמר שרק דרך הגוף אפשר להביע? סזאן היה ענק וצייר רק תפוחים. לא צריך צייר גוף.

איך זה מסתדר עם. לא תעשה לך ססל ותמונה?
זה אלמנטרי. בשולחן ערוך אומר הסעיף, שאסור לעשות פסל ותמונה למטרת עבודה זרה, אבל למטרת נוי זה מותר.

מה עם ציורך מהתקופה הפרה-דתית?
לא נשאר לי.

יש אנשים שעדיין מחזיקים בציוורים האלה. לא היתה רוצה להשמיד אותם?

אילו הייתי די עשיר כדי לרכוש אותם הייתי עושה זאת, אבל אני לא מספיק עשיר.

אנשים שפגשוך כך בשנים הראשונות אחרי שחזרת בתשובה אמרו שהפכת מיסיונר.

קודם כל, משתמשים יותר מדי במילה הונו, וצריך לבדוק אותה. מיסיונרים הם נוצרים.